

Motion till riksdagen

1988/89:A610

av Gösta Lyngå m.fl. (mp)

Arbetstidsklasser i statlig och kommunal tjänst

Nuvarande system med tjänstetidsklasser

Inom de avtal som gäller för statlig och kommunal tjänst sker normalt uppflyttning i tjänstetidsklass var tolfte månad upp till ett maximum som kan vara åtta eller fler uppflyttningar beroende på vilken löneplan det gäller. Den anställde som har anpassat sin budget till en viss inkomst, får därmed tillfälle att expandera denna. För arbetsgivaren innebär systemet en automatisk utgiftsökning och fungerar därmed som en inflationsdrivande kraft.

Förslaget om arbetstidsklasser

Vi vill härmed väcka förslaget att en arbetstagare i samband med en uppflyttning i högre tjänstetidsklass skall kunna välja mellan ökad lön och minskad arbetstid. Valet bör göras i samband med lokala löneförhandlingar och i samförstånd med arbetsgivaren. Likaså bör formerna för arbetstidsförkortning diskuteras mellan arbetsgivare och arbetstagare. I vissa fall, bl.a. när flextid normalt tillämpas torde det vara helt möjligt att minska arbetstiden per vecka, medan i andra fall ytterligare semesterdagar kan vara en lämpligare kompensation för den löneökning som arbetstagaren enligt nuvarande system skulle vara berättigad till.

Effekter för berörda parter

a. Effekt för den anställde:

Den anställde skulle med gällande löneplanstruktur kunna välja att i stället för uppflyttning en löneklass minska sin arbetstid med nära en timme per vecka eller att förlänga sin semester med flera dagar. Efter tio år skulle den anställde kunna ha uppnått fyradagarsvecka eller en extra semestermånad som alternativ till en löneförhöjning av omkring 15 %. Den anställde har därigenom fått tillfälle att byta ekonomisk standard mot livskvalitet.

b. Effekt för arbetsgivaren:

Arbetsgivaren skulle med det föreslagna systemet få en med avseende på lönekostnader oförändrad budget för varje anställd som väljer arbetstidsförkortning. Den minskning av arbetstid som en äldre anställd bidrar med, torde uppvägas av den större effektivitet som en mera erfaren person har.

Dessutom visar gjorda undersökningar att deltidsarbetande gör ett förhållandevis mer effektivt arbete än heltidsarbetande.

Mot. 1988/89
A610

c. Effekt för samhället:

Principen om fortgående arbetstidsförkortning skulle, ifall den finge genomslagskraft, innebära en minskning av ekonomisk överhettning samt av inflation. På sikt kan man också vänta sig att den är ett gott vapen för bekämpande av arbetslöshet.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställer vi

1. att riksdagen begär att regeringen utarbetar tabeller, i vilka de mot löneklasser svarande arbetstidsförkortningarna anges.
2. att riksdagen uttalar sig för att avtalsförhandlingarnas parter inför den ovan beskrivna valfriheten.

Stockholm den 11 januari 1989

Gösta Lyngå (mp)

Eva Goës (mp)

Åsa Domeij (mp)

Jill Lindgren (mp)

Anna Horn af Rantzien (mp)

Paul Ciszuk (mp)

Lars Norberg (mp)